

Analysavdelningen
Enheten för policy och statistik
Helena Leander
016-544 21 08
helena.leander@energimyndigheten.se

m.registrator@regeringskansliet.se
hanna.brolinson@regeringskansliet.se

Yttrande angående Europeiska kommissionens förslag COM(2016) 479 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatförändringen

Sammanfattning

- Energimyndigheten kan inte ta ställning till förslaget förrän konsekvenserna jämfört med ett nollalternativ utan ytterligare åtgärder är belysta.

Energimyndighetens ställningstagande

Åtagandet för LULUCF bygger på ”icke-debitering”, dvs de totala utsläppen får inte vara högre än de totala upptagen för de ingående markkategorierna. Det kan förvisso intuitivt synas rimligt att utsläpp och upptag är i balans, men det är svårt att utifrån kommissionens konsekvensanalys bedöma hur ambitiöst målet är. I konsekvensanalysen presenteras dels siffror över förväntade *rapporterade* utsläpp och upptag som dock inte säger någonting om hur mycket av detta som kan *bokföras* och därmed tillgodoräknas mot målet, dels siffror över förväntade bokförda utsläpp och upptag under förutsättning att ytterligare åtgärder vidtas upp till en åtgärds kostnad om 20 euro/ton. Frånvaron av ett referensscenario för bokförda utsläpp och upptag där inga åtgärder vidtas utöver business as usual gör det svårt att bedöma hur de bokförda utsläppen skulle utvecklas utan ett mål om icke-debitering.

Jämförelsealternativet där åtgärder vidtas upp till en kostnad om 20 euro/ton visar på stora överskott, vilket talar för att målet inte är orimligt högt. Däremot är det oklart om det skulle uppstå överskott även utan ytterligare åtgärder. I så fall blir målet överhuvudtaget inte bindande på EU-nivå, utan det enda resultatet av förslaget blir att eventuella medlemsstater med nettoutsläpp får köpa krediter från

länder med nettoupptag – sannolikt till en låg kostnad om utbudet överstiger efterfrågan.

Frågan om hur ambitiöst målet är blir också avgörande för bedömningen av flexibiliteten där utsläppsutrymme kan flyttas från LULUCF till ESR. Om de bokförda utsläppen även utan ytterligare åtgärder skulle bli lägre än bokförda upptag så uppstår ett överskott i LULUCF. Att då kvitta ett överskott som ändå uppstår i en sektor mot faktiska utsläppsökningar skulle i så fall medföra ökade utsläpp totalt sett. Om däremot de bokförda utsläppen skulle bli högre än bokförda upptag utan ytterligare åtgärder blir målet meningsfullt och flexibiliteten mot ESR mer rimlig. Detta behöver dock klargöras innan det är möjligt att ta ställning till förslaget.

För svensk del föreslår miljömålsberedningen inget eget mål för LULUCF-sektorn. Däremot ingår nettoupptag i LULUCF-sektorn i det miljömålsberedningen räknar till kompletterande åtgärder, som till 2030 enligt beredningens förslag ska få bidra med max 8 procentenheter till måluppfyllelsen.

Beslut i detta ärende har fattats av avdelningschefen Zofia Lublin. Vid den slutliga handläggningen har därutöver deltagit enhetschefen Erik Eriksson. Föredragande har varit handläggaren Helena Leander.

Zofia Lublin

Helena Leander